

ESPORTS

futbol

Dia 9-10-88 GANDESA 1-0 ULLDECONA

Nova derrota a fora; i curiosament també de penal al minut 52. El nostre equip té actualment algunes baixes i també jugadors que actuen per baix del seu rendiment degut a lesions i no haver agafat encara la forma.

Mal partit per part de tots dos equips, i el que havia de ser un empat va acabar en victòria local. Mal temps, amb vent i novament no es va marcar, igual com en les anteriors sortides. Cal esperar que tota aquesta sèrie de contratemps acabe desapareixent i l'equip jugue al 100%.

Jugaren: RAGA; AUSENSI, RUIZ, SAMPER, EMILIO; FONOLLOSA, MARINE, LEON; GAUXACHS, AMADEU i RAMON.

Altres resultats
Juvenil: ULLDECONA 2-1 JESÚS I MARIA

L'Ulldecona líder ja, amb dos grans gols de RAMON CALLARISA, un davant de talla i joc.

Infantil: ULLDECONA 3-3 SANTA BARBARA

Alvins: ULLDECONA 1-2 REMOLINS

NOTICIARI: Sembla ser que JOSEP MILLAN pot tornar a ser jugador de Ulldecona provinent del Castelló. Aviat se sabrà del tot com queda. -TOMÁS s'està recuperant ja de l'hepatitis, i començarà a entrenar aviat.

Remolins - Rapitenga	2-2
Gandesa - Ulldecona	1-0
Jesús Cat. - Llorenç	2-2
Ind. Reus - R. Berà	1-3
La Cava - Reddis	2-0
Calafell - Cambrils	1-0
S. Pedro S.P. - Canonja	2-1
Valls - L'Ametlla M.	0-1
P. Matumet - M. d'Ebre	2-2

R. Berà	5	4	1	0	14	5	9	+5
Rapitenga	5	3	2	0	11	6	8	+4
Cambrils	5	3	1	1	9	4	7	+3
P. Matumet	5	2	2	1	8	5	6	
Calafell	5	2	2	1	6	5	6	
Reddis	5	3	0	2	5	5	6	+2
La Cava	5	2	1	2	7	6	5	-1
Ind. Reus	5	2	1	2	5	6	5	-1
L'Ametlla M.	5	2	1	2	4	6	5	+1
S. Pedro S.P.	5	2	1	2	7	10	5	-1
Remolins	4	1	2	1	4	3	4	-2
Ulldecona	5	2	0	3	4	4	4	
Gandesa	4	2	0	2	6	7	4	
M. d'Ebre	5	1	1	3	7	8	3	-1
Canonja	5	0	3	2	4	7	3	-1
Llorenç	5	0	3	2	7	11	3	-1
Jesús Cat.	5	1	1	3	6	12	3	-3
Valls	5	0	2	3	5	9	2	-4

FUTBOL-SALA

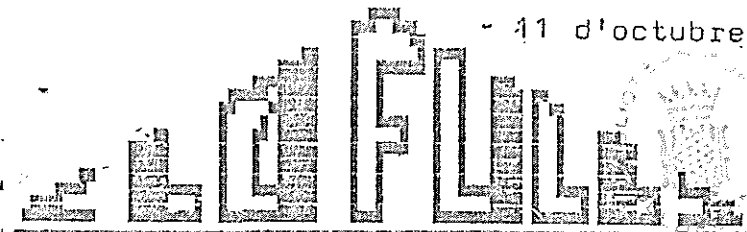
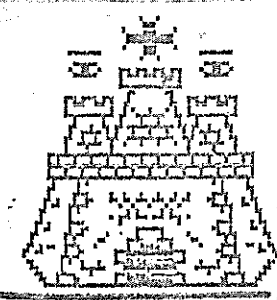
Segons ens han dit, ja està gairebé feta la nova Junta de l'entitat, i es començarà a organitzar ja el Campionat d'Hivern.

Quan hi hagi coses més concretes seguirem informant.

EDITA: E. R. C. ULLDECONA

41 d'octubre de 1.988

Nº. 67

PORTIC

LES OBRES A LES ESCOLES

Evidentment no tenim la més mínima informació oficial sobre tot el que s'hi ha de fer, quan costarà, i les utilitats o inutilitats que es pretén aconseguir. Probablement si l'Ajuntament ha gués informat de tot això, ara sobraria aquest Portic, però seguint ja una vella pràctica de total manca de transparència informativa, poca gent del poble concix res més del que veu fer allí, i com la gent es pregunta coses i ningú contesta, ens en fem ressò i les traslladem a qui correspongui, segurs però de trobar novament un mur de silenci altíssim.....

Veiem que s'ha deixat inútil el camp de futbol on s'entremaven tots els equips de Ulldecona, i ningú ha dit res....veiem que s'ha tombat l'ex cantina i el magatzem que hi havia, no podien servir per a res? veiem que contínuament es fan coses sobre la marxa i se'n rectifiquen de fetes, veiem que allí es volen fer moltes més coses i que allò valdrà mes galés dels que sembla, preguntar és ofendre?

pavelló, vots són triomfs

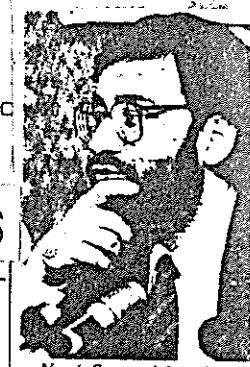
És ben evident que tot el muntatge del Pavelló, té una relació molt directa amb la captació del vot de sectors molt determinats, especialment el vot jove. Al tercer i darrer tema en moment sobre el Pavelló en parlem un poc.

QUINQUENALS 89 RALLI DELS 2000 CLOTS

Descobrim una de les sorpreses que preparava l'Ajuntament per a les Quinquennals en matèria esportiva. De gut a les magnífiques condicions que presenten alguns dels camins veïnals i algun carrer del poble, Camí de l'Oliver, Camí Montsià, Avgda. Escoles, lligallo de Valldebous, etc, es farà per primer cop el RALLI DELS 2000 CLOTS, prova per etapes que farà la satisfacció de tallers i aficionats. Al final vehicles nous peratots.

LES CASES: REVOLUCIO EN MARXA

Hi ha un autèntic rebombori a LES CASES, a ALCANAR i també a ULLDECONA, on hi ha molts propietaris afectats. Resulta que l'Ajuntament d'Alcanar vol portar a cap un Pla d'Urbanisme a la zona costanera de LES CASES, en què es mengen gairebé el 45% de la majoria de parcel·les afectades sense cap indemnització, obliga a pagar part de la urbanització que es faci, i destrossa pràcticament totes les finques de la zona del Marjal. S'ha format una Comissió d'afectats, i la lluita pot ser dura.

Narcís Serra, ministre de Defensa

Serra diu que un camp de tir és un bon lloc per a la flora i la fauna

El ministre de Defensa, Narcís Serra, diu que pot demostrar que un camp de tir aeri és un lloc privilegiat per protegir la flora i la fauna terrestre. Així ho va assegurar a la Comissió de defensa del Senat en resposta a una pregunta de l'oposició.

DARRERA HORA

Destaquem com a notícia de darrera hora, la intenció d'aprovar una nova organització territorial que convertiria Catalunya en província única. Estem a favor d'eliminar tota la burocràcia possible i depositar el màxim de poder en la Generalitat mani qui hi mani. Compromem que els partits espanyols PSC i AP hi siguin en contra i lamentem que a l'hora de valorar els avantatges o inconvenients, es pensi en avantatges o inconvenients per al partit abans que per al conjunt del país. Temps hi haurà de parlar-ne.

FE D'ERRADES

Al JOC RAS d'aquesta setmana i al darrer comentari, hi manca la paraula "caserts" al final, que no surt per error en fotocopiar.

Jaume Santandreu, d'Esquerra Republicana de Catalunya, a Mallorca

La figura del governador civil és bona. Primer, perquè ens serveix de relíquia del passat per a recordar que som una colònia; segon, perquè al govern central li pot servir com assaig d'una futura ambaixada.

Us informem que amb el número 65, és a dir el primer que va sortir després de Festes, es va batre el rècord de vendes, senzillament no en va quedar cap.....gràcies lectors.

També cal dir que hem deixat per a la propera setmana l'informe dels 500 dies d'Ajuntament, ja que no tots els partits ens havien pogut respondre el qüestionari per manca de temps, i únicament havíem rebut una resposta. Donarem així més temps perquè cadascú pense el que vol dir.

EL TEMA

EL PAVELLÓ I EL VOT JOVE (3a Part)

Acabem avui el tema del Pavelló amb un aspecte que ens sembla fonamental a l'hora d'entendre el perquè d'aquesta obra. En una població com la nostra, les coses sempre van lligades i tenen un sentit. Consti que és només una interpretació, i que també podem anar equivocats, però ens sembla que no.

El grup socialista, preocupat per l'efecte negatiu que pot tenir sobre tot un sector de l'electorat (el de la gent gran) la no construcció de la residència (sense que vulguem entrar ara en cap polèmica sobre això) i tot i que faran tots els possibles per a explicar-ho a la gent i mitigar així en lo possible la impopularitat de la decisió, necessiten compensar en d'altres sectors les possibles pèrdues. El vot jove, que presumiblement a la llarga no els seria favorable, ha estat l'escollit i el Pavelló un ham més que acceptable, junt amb d'altres petites i significatives accions que es van veient, mireu, mireu....

Evidentment, arribar al 91 amb tot el "boom" de les Olimpíades al damunt, i tenir encara que només sigui sostre i parets, seria molt important, encara que després es trigui 4 o els que sigui anys més a acabar el Pavelló, però que mentre ja funcionaria mínimament.

Dèiem resumint, que la compta i la fase se n'anirà als 40 milions. Preguntem: si amb les Olimpíades a la vista, és presumible que el sac dels milions s'aboqui a Barcelona, d'on vindran els 50 o 60 milions per acabar el Pavelló? i aquests 40 inicials programats a 4 anys? ens arribaran, mentre, els milions per a la llum del camp també?

Seguim pensant que aquesta obra feta així és una barbaritat, que a més pot significar un llast més que seriós per al ja més que endeutat Ajuntament d'Ulldecona. Per acabar ja aquesta qüestió que només ha fet que començar, una pregunta a qui correspongui: es pensa en el futur del poble, o només a seguir manant? Gràcies.

La intervenció del secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), Joan Hortalà, es va centrar en les crítiques a la política de reforçament de la identitat nacional.

Hortalà va acusar Pujol de "parlar com el president d'una colònia de la Commonwealth, esperant la benevolència de la metròpoli" i va insistir a reivindicar la reforma de l'Estatut. El líder d'ERC va propugnar uns Jocs Olímpics plenament catalans, i es va preguntar "si l'acord sobre el Canal 33 comportarà que no es pugui veure al País Valencià".

Hortalà també va insistir molt en la necessitat que els estalvis dels catalans es quedin a Catalunya, va queixar-se dels pocs avenços en la negociació amb Madrid sobre el tema policial, i va defensar un model basat en la progressiva substitució de les policies estatals pels mossos d'esquadra.

RETALLS

Serra: una idea desafortunada

En els annals del parlamentarisme de tots els països hi ha frases i expressions que han quedat fixades a la història com a símbol d'una determinada situació, d'un determinat moment polític. Del "Viva la Pepa" castellà —expressió encunyada pels absolutistes que ridiculitzaven, així, la Constitució liberal de Cadis— fins al "Espanya ha dejado de ser católica", de Manuel Azaña —que, de fet, volia indicar que l'Estat espanyol havia deixat de ser oficialment confessional— hi ha tot un catàleg de frases que han arribat a un notable grau de popularitat. El ministre de Defensa, Narcís Serra, acaba d'entrar amb mèrits ben propis dins aquesta tradició després d'haver afirmat —amb la serietat que el caracteritza— que "els polígons de tir són llocs privilegiats per a la protecció de l'ecologia". Si no fos que l'opinió pública coneix prou bé el tarannà generalment assenyat del ministre i ex-alcalde de Barcelona, bé es podria pensar que ens trobem davant d'una d'aquelles fugides d'estudi més pròpies dels polítics de retòrica barroca que tant han proliferat en la història d'aquest país.

¿Què pot haver passat perquè Serra trenqués amb la seva habitual línia de ponderació? Possiblement, ha quedat presoner d'una certa pràctica retòrica que ha donat bons resultats en temes com els de la creació de llocs de treball o de l'OTAN. És a dir, una retòrica que tendeix a no presentar al ciutadà els problemes tal com són, sinó d'una manera prou ambigua i confusa perquè aquest ciutadà acabi fent-se un embolic. En aquesta ocasió, però, la frase de Serra resulta tan sarcàstica que només pot entendre's com un intent del ministre de posar un toc d'humor negre a una decisió presa ja fa temps, la impopularitat de la qual era absolutament previsible.

EL DAVANTAL DEL BRUSI

Onze de Setembre - Sis d'Octubre

Fins ara, en parlar de l'Onze de Setembre s'havia de preguntar: "Quin, el de Catalunya o el de Xile?". Ara caldrà fer el mateix amb el Sis d'Octubre. Està escrit que els dos països han de quedar sempre indissolublement lligats en qüestió de dates històriques. Un 11 de setembre —el 1714— Barcelona va perdre una batalla a Catalunya va perdre les llibertats. Un altre 11 de setembre —el 1973— els tancs van acabar amb les llibertats a Santiago de Xile. Un 6 d'octubre —el 1934— l'autonomia catalana va quedar suspesa. Un altre 6 d'octubre els xilens han vist el final de la dictadura. Almenys, aquest cop, ells no commemoraran una derrota. —Jaume Fabre

a la vora de...

Josep M. Espinas

Vocació de limitar

El paper i les funcions de la dona en l'Església catòlica són actualment un tema de debat. Ja fa temps que en determinats cercles cristians es defensa que la dona ha de tenir més possibilitats eclesials, però la discussió ha crescut darrerament, i s'ha concretat en la conveniència que la dona pugui exercir el sacerdocí.

El papa ha negat el sacerdocí femení, no escric aquestes ratlles per entrar en aquest tema, sinó per recollir una afirmació de Joan Pau II: "La vocació de dona es troba en dues dimensions: la maternitat i la virginitat."

A mi m'agradaria que els dones poguessin accedir al sacerdocí, perquè així podrien fer carrera eclesial, i seria la manera que un dia una dona arribés a ser papa. I aleshores m'incomodaria molt que la papessa, la màxima autoritat catòlica encarnada en una dona, ens digués als homes quina ha de ser la nostra vocació. M'incomodaria tant com la sentència de Joan Pau II sobre les dones.

Que a partir d'aquí el lector no vegi en les meves reflexions cap implicació, són molt més generals. I la primera reflexió que em faig és que, efectivament, penso que hi ha una vocació de maternitat en moltes dones. No gosaria dir en totes, però hi ha un fet biològic que pot dur a la vocació. Atenció: que pot dur. Perquè la vocació no és una realitat biològica com el cos —amb el qual es pugui confondre—, sinó un fet psicològic i cultural. És natural que la capacitat engendradora de la dona afavoreixi la vocació maternal, però no és forçós que en totes les dones sigui així, ni que ho sigui amb la mateixa intensitat quan, sense modificar-se el cos femení, es modifiquen notablement les circumstàncies socio-culturals i les possibilitats de rebre altres vocacions o altres crides.

Dir que l'altra dimensió de la vocació de la dona és la virginitat em sembla que és estar als núvols. Gosariem dir que la virginitat és una dimensió de la vocació d'home? Com es pot justificar que el caràcter sexual de la dona expliqui dues inclinacions tan oposades com la maternitat i la virginitat? En tot cas, els qui ténim un caràcter sexual masculí, també hauríem de reduir la nostra vocació d'home a la paternitat i la virginitat?

Vostè, jo, tots plegats tenim massa tendència a dictaminar en què ha de consistir la vocació dels altres. Pretenem que siguin cridats a això o a allò, només trobem bé que s'inclinin cap aquí o cap allà. Quan la vocació de dona es limita a dues dimensions, la maternitat i la virginitat, és que, les dones que no són ni mares ni verges no tene vocació de dona?

No són cridades a ser dones, si no tenen fills i viuen amb un senyor? Gosarem sentenciar en quines dues dimensions es troba la vocació de català? Algun dia hauré de deixar de creure que una dona, i un home, i un català, i un fill, i un capellà, i un polític són una dona, un home, un català, un fill, un capellà i un polític com Déu mana si fan, només, allò que a nosaltres ens agrada.

Ens ha semblat oportú

recollir aquestos retalls per la seua total actualitat.

Sembla mentida com una persona com SERRA capaç de domar el que ha domat.

No sembla tan estrany el que ha dit el PAPA i ESPINAS li fa els honors. També recollim el Manifest contra l'espanyolització totalment actual.

Recollim signatures.

Finalment sort als xilens, malgrat el seu PINOXET particular.

DOTZE D'OCTUBRE: MANIFEST CONTRA L'ESPANYOLITZACIÓ

Els sotasignants, ciutadanes i ciutadans catalans, representants electes dels nostres municipis, i persones vinculades a diferents activitats cíviques, culturals, polítiques... volem MANIFESTAR que denunciem i rebutgem:

1. - La celebració obligatòria del 12 d'octubre, ara sota la denominació "Fiesta Nacional de España", i abans "Dia de la Hispanidad" o "de la Raza", de clares connotacions imperialistes i lligada sempre als sectors espanyolistes més agressius.
2. - La commemoració històrica del "Quinto Centenario" d'una pretesa "Unidad de España", mite històric aberrant que propicia i intenta legitimar l'opressió damunt les nacions sotmeses per l'Estat espanyol.
3. - L'ofensiva espanyolitzadora que, amb l'excusa de la celebració a Barcelona dels Jocs Olímpics del 92, tendeix a marginalitzar la nostra llengua, cultura i identitat nacionals, i a anul·lar-nos com a poble davant del món. L'Estat espanyol concep el 92 com l'ocasió idònia per intentar vendre cara enfora, i imposar cara endins la "nova" espanyolitat, aquest cop ornada amb la retòrica de la modernitat i de la democràcia, i per aconseguir el definitiu reconeixement internacional.
4. - La commemoració del 1992, com a "Quinto Centenario del Descubrimiento". El nacionalisme espanyol pretén glorificar l'extermini ètnic i el saqueig de tot un continent, a partir de l'exaltació de la colonització i l'ocupació, que en definitiva constitueixen les bases històriques reals de la pretesa "Hispanidad".

Tot plegat, i al voltant de la data del 1992, representa una ofensiva en el terreny dels fets i de les idees inadmissible per al poble català i els pobles oprimits del món.

Es un tema molt vell i molt sabut. És tan vell i es repeteix tan sovint que la gent ja no s'immuta, ho veu com a normal; jo més bé ho veig com un conte, però no un conte bonic i agradable sinó tot el contrari. També sé que els qui el llegeixen sabran treure'n les semblances que hi ha amb la nostra actualitat. És un conte vell, però actual.

"Era una vegada un país on hi havia, com a tot arreu, botiguers, empresaris, banquers, obrers, etc; i també polítics i pagesos. Era un país no gaire ric, però amb molts de recursos naturals i humans. Els pagesos, potser eren els més desfavorits.

Un dia, van canviar els polítics que hi havia al poder i n'hi van venir uns altres que els van prometre que farien moltes coses per ajudar-los; una cosa semblant a una reforma agrària. Però els dies passaven i de reforma no n'hi havia. Els pagesos seguien igual o pitjor i força desmoralitzats. Cada dia s'ermaven més camps.

I què feien els polítics? Doncs parlar-los d'economia, d'una cosa anomenada IPC, i d'altres termes molt rebuscats. Ells, els pagesos, només volien un preu digne per als seus productes, un preu que els permetés poder subsistir.

Molt al contrari, els polítics, els polítics -amb un bon sou assegurat cada mes- autoritzaven importacions massives dels productes que els pagesos produïen al seu país.

Com pot ser, deien ells? Si de tot això ja en tenim aquí. Perquè n'hem de comprar fora i amb tanta quantitat?

A aquestes preguntes, i moltes d'altres semblants, els polítics contestaven: bé, és per l'economia. S'ha de mantenir l'IPC previst. S'ha d'evitar que pugin els preus, bla, bla, bla,.....

El resultat era que els polítics continuaven igual de bé -amb el seu sou cada fi de mes, això sí, amb la consegüent actualització per l'augment de l'IPC) i els pagesos cada cop més malament.

Ah, me n'oblidava, aquests polítics eren els que defensaven el treballador i les classes més desfavorides."

El final d'aquest conte encara no s'ha escrit. Caldrà esperar a veure fins on aguanten els pagesos d'aquest país.

VICAR.-

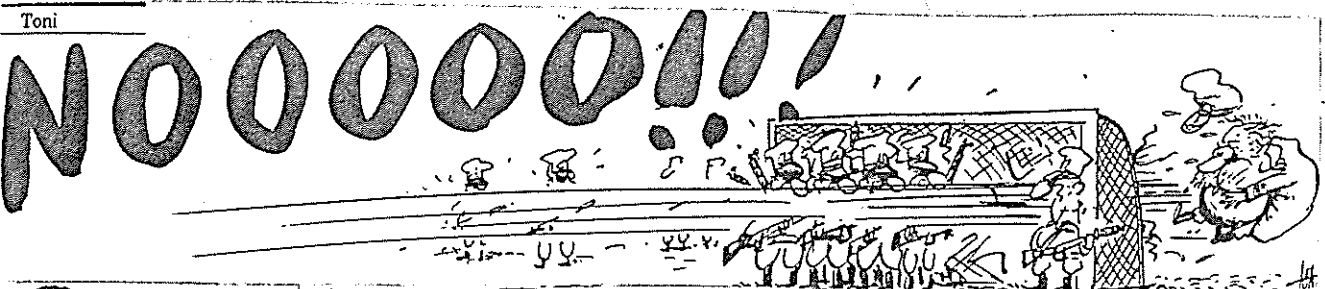
CURSOS DE FORMACIÓ OCUPACIONAL

- CONSTRUCCIÓ
- MAQUINISTA DE CONFECCIÓ INDUSTRIAL
- REG PER GOTEIG
- AUXILIAR ADMINISTRATIU
- GESTIÓ DE COOPERATIVES

CURSOS GRATUÏTS I BECATS

INFORMACIÓ MUNICIPAL

No hi ha gaires novetats aquesta setmana, si de cas cal recollir un rumor insistent que indica que el projecte de remodelació de l'Ajuntament que aviat es posarà en marxa, la font que hi al pati desapareix. Diuen que perquè no és de l'època ni s'adiu amb la restauració. Nosaltres diríem que avui al Ajuntament hi ha molts elements que no s'adiuen amb l'època original, i no per això es treuran tots suposem. Si es confirma, serà una nova despesa inútil d'un element que tots hem vist allí tota la vida. Caldrà fer campanya per salvar la font?

GRUP DE DONES

OPINIÓ DEL GRUP DE DONES SOBRE LA NOMINACIÓ DE PUBILLES I ELECCIÓ DE REINA DE LES FESTES.

Com a Grup de Dones un dels nostres objectius és aconseguir que es vegi la dona com un ésser humà i no com un símbol ornamental, és per això que creiem necessari donar la nostra opinió sobre aquest tema i fer-ho de forma escrita perquè d'aquesta manera les nostres consideracions siguin estudiades per la Junta directiva de totes les entitats que hi ha a nivell local.

Nosaltres pensem que si la funció de les puilles és representar una entitat, aquesta funció no ha de recaure de forma necessària en una dona, ja que això bé podria fer-ho qualsevol persona que hagués des tacat dins de l'entitat, ja sigui pel seu treball, dedicació, etc.

Creiem que si la funció representativa recau en una dona, no és perquè es considere que tingue mèrits propis per a obtenir aquest privilegi, ni perquè es valoren les seues opinions o la seua condició com a persona, sinó perquè fa més decoratiu.

És per això que no podem estar, de cap manera, d'acord amb la seua existència, perquè pensem que una dona no pot ser mai considerada com un objecte.

Malgrat tot, som conscients que aquest fet és tradicional al nostre poble. I, en definitiva, el destí final de la seua existència dependrà de l'evolució socio-cultural del poble.

Creiem que, de moment, sols ens podem limitar a establir unes modificacions que considerem imprescindibles perquè tot això sigui mínimament admissible per nosaltres.

PROMPTA DE MODIFICACIO

Després d'haver entrat en contacte amb les pubilles, ja que volíem tenir un apropament més directe a com elles vivien les festes, hem arribat a la conclusió que el fet de ser elegides públicament i que tothom intervingue en la valoració de les seues qualitats físiques, era per a elles un fet denigrant; i és per això que, com a Grup format per a defensar els drets de la dona, volem proposar un sistema d'elecció de reina on sigui més palesa la nostra dignitat com a persones.

Per la qual cosa proposem una

elecció mitjançant un sorteig:

1. Ball com ja és costum.
2. Els noms de les pubilles es llegiran públicament i al mateix temps s'anirà dipositant dintre una urna.
3. L'alcalde d'Ulldecona pujarà a l'escenari i de dintre l'urna treurà un paper a l'atzar, que serà el nom de la reina de les festes. Aquest nom serà fet públic en el mateix moment.
4. La persona que hagi sortit com a reina, solament ella i únicament en aquest moment, pujarà a l'escenari on serà proclamada com a tal.

Una altra de les modificacions que volem plantejar és que la subvenció que dona l'Ajuntament per a pubilles i carrosses es done per separat.

Demanam que totes les entitats donen la seua opinió sobre aquest projecte que presentem, i que s'arribe fins i tot a una votació si això és necessari, considerant cadascuna de les modificacions proposades per separat.

Existeixen tot un altre seguit de modificacions proposades per les pubilles quant a les funcions que elles han de desenvolupar durant les festes, que no podem recolzar, ja que això significaria reforçar una cosa amb la qual no estem d'acord, perquè com abans hem explicat, nosaltres no admitem la funció decorativa que té la dona en aquest tipus d'actes.

GRUP DE DONES 1-10-88.

JOC RAS

-Pinochet immutable ha dit en saber els resultats "A MI PLIM..."

- Com serà el tractat que FERNANDEZ ORDONEZ ha signat amb els EEUU a la vista de l'entusiasme que ha desvetllat en CIU i AP?

-La gran banca compta i no acaba el "socialisme" que està aplicant el Govern, mai una banca "socialista" havia guanyat tants càrrecs. No sabem si tindrà res a veure amb els alts convenis del 3 i el 4% de Solchaga.....

-Jordi Pujol, el nostre President, ha dit recentment al debat que vol uns Jocs Olímpics molt catalans, el preocupant és que no ha dit que vol el COMITÈ OLÍMPIC CATALÀ que seria la millor manera de fer-nos conèixer de debò i sense sedassos a tot el món.....

-Narcís Serra ha passat a la posteritat i s'ha fet famós a tot el món. Ara li plouen els contractes per posar camps de tir als

OPINIÓ

He de confessar d'entrada que la idea no és meua, que me la varen explicar fa uns dies, però com que em va agradar i la vaig trobar bona i a més molt oportuna per al nostre cas, no em fa res contar-la per si de cas.....

Resulta que a un poble català de similars característiques al nostre en tots els aspectes, l'econòmic i tot, l'Ajuntament (no us diré el seu color polític) va pensar el següent: comprar un bon grapat de jornals de terres ermes, (el terme n'era ple) portar-hi l'aigua, la llum i fer-hi parcel·les de diferents mides asfaltant els carrers d'entremig, urbanitzat-ho tot en definitiva. Un cop fet tot això, van oferir les parcel·les a preus quasi de regal, a totes aquelles indústries locals o forasteres que s'hi vulguessin instal·lar, deixant-les a més exemptes de tot impost municipal durant els propers 5 anys.

Sembla ser que la cosa els comença a funcionar, i que estan més que contents de l'experiment. Senzillament aquest Ajuntament ha pensat que sense negoci no hi pot haver oci, i ha anat a assegurar la feina per a la seua gent i el futur econòmic de la població, una feina i una economia que després portaran els diners per a gastar en bous, correguda i coets.

Probablement direu que aquesta idea no és gens original, que és senzillament de sentit comú, el mateix penso jo, però i aquí voldria arribar, al nostre poble hi deu haver molta gent que no ho creu així, que creu que és molt més important gastar milions en un Pavelló per no dir altres coses, encara que els habitants d'Ulldecona s'hagin d'anar a guanyar els calés a Vinaròs, Alcanar o La Sénia.

De tota manera no es descarta que d'aquí uns anys, Ulldecona sigui un paradís on hi hagi de tot menys feina, però, i les vacances que ens pegarem quan hi vindrem?

JOSEP-LLUIS MILLAN

XAFARDERIES

A la vista del bé que s'ho passa el personal a les Assemblees dels Caçadors, la propera que faran serà pagant, segons ens ha cit el president, però això sí, les escopetes s'hauran de seguir deixant a l'entrada.

Ens arriben notícies sobre les passions que aixeca "LO FULL", tot menys indiferència. El que no veiem clar és que els majors apassionaments en contra són directament proporcionals als calés que els dona per diferents conceptes l'Ajuntament (pels serveis que els "apassionats" presten a l'Ajuntament vaja.....)

L'Ajuntament ha fet públic el projecte d'urbanització de la Pça. Catalunya i ha solucionat el problema de la Plaça de Bous. Deixaran els carafals posats per sempre, subhastant prèviament els llocs i presentant abans el projecte de carafal supervisat per la Comissió de Bous. Senzill, econòmic, faran diners i res problemes clars. Ah...al mig hi anirà com no la rampa, la piscina i algun monòlit amb evocacions taurines.....de res.

No sabem si l'Ajuntament només compra a botigues que no volen el "pronto-pago", o si és que moltes botigues ignoren que el "pago" no serà "pronto".....

"LO FULL". EDITA : ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

D.L. T-1581-87 Carrer Major, 140, 2n. Apartat: 54

Preu exemplar: 35 ptes. Subscripció mínim any: 200 ptes.